

SVĚTLENY

NADCHNE • POTĚŠÍ • INSPIRUJE

Životní PŘÍBĚHY

Když vás ovládá bulimie
Kde berou umělci inspiraci
Osudy našich čtenářek
Jaký byl Tomáš Baťa

Znaky TALENTU

JAK JE
U DĚTÍ
OBJEVIT
A ZDRAVĚ
ROZVÍJET

Stejní, nebo
ROZDÍLNÍ?

Zajímalo nás,
v čem spočívá
tajemství
spokojeného
vztahu

PODZIM V ŠATNÍKU
9 TRENDŮ

Kousky a stylové kombinace,
které z vás udělají módní ikonu

K večeři
i ke kávě

✓ KUŘE na každý den
✓ JABLEČNÉ
koláče & spol.

Nejznámější česká básnířka dneška

Svojost
Kateřina Pokorná

„Neměla jsem lehké dětství,
psaní pro mě byla terapie,“ říká

” Hanz Sedlář,
hudební skladatel a dirigent

Zanedlouho vstupuje do kin celovečerní film Portrét vody. Rozhodl jsem se totiž opustit svou komfortní zónu a vydat se na dobrodružnou cestu za poznáním vody v krajině. Cílem nebylo vytvořit aktivistický film, ani film o katastrofách, chceme, aby diváci odešli s pocitem úžasu, naděje a větší citlivosti k místům, kde žijí. Já jsem ve filmu v roli hudebního skladatele, který se společně s odbornými průvodci vydal na různé výpravy od českých lesů až po lety balonem s pohledem na alpské ledovce. Na základě toho jsem napsal symfonický cyklus pro velký orchestr a pěvecký sbor a vše je součástí filmu, který je tímto výjimečný: jako skladatel hudby jsem se neinspiroval scénářem či hrubým střihem záběrů, jak je to běžné, ale inspirovaly mě osobní zážitky a emoce přímo z těch nádherných míst a ze setkání s úžasnými lidmi. Během tvorby filmu jsem si stále víc uvědomoval, že voda není něco samozřejmého. Je tady s námi od samého začátku a bez ní by neexistoval život, jak ho známe. Přesto ji často bereme jako součást každodennosti. Myslím, že když člověk začne vodu opravdu vnímat, začne jinak vnímat i přírodu, krajinu a možná nakonec i sám sebe. A právě to je asi nejdůležitější poselství celého filmu. Voda je pro mě krásným zrcadlem toho, jací jsme, alespoň co se týče racionálního pohledu na její čistotu, znečištění oceánů a podobně. Zároveň je zdrojem energie a života a taky symbolem věčnosti. Nesnažil jsem se hudbou napodobit nějaký zvuk přírody. Chtěl jsem do hudby otisknout emoce a pocity, které jsem zažíval u konkrétních míst či témat. Vždy se snažím, aby si v hudbě mohl najít každý i něco svého, proto je každá část cyklu úzce propojena i s tím, jak vnímám lidskou duši. Navíc hudba podle mě dokáže otevřít i vztah k přírodě, a to citlivěji než fakta a čísla. Vždy se budou lépe pamatovat věci, které jsou propojeny s nějakou emocí či zážitkem. I proto jsme pojali film jako zážitek, z něhož si lidé nevědomky odnesou spoustu informací, aniž by to celé vnímali jako naučný dokument. A jak jsem odborné informace převedl do hudby? Moje úloha byla taková, že jsem v doprovodu odborných průvodců zastupoval laickou veřejnost. Vzhledem k tomu, že jsem se na natáčení nijak informačně nepřipravoval, se to snad i povedlo. Bylo mi to dokonce výslovně doporučeno od tvůrců filmu, aby se zachovala autenticita. Film neměl žádný konkrétní scénář, všechny dialogy, reakce či emoce jsou opravdové. Mnohdy jsem ani nevěděl, kam jedeme, co mě čeká, o čem se budeme bavit. Součástí projektu je i symfonická hudba a živé nahrávání s orchestrem a sborem – symfonický orchestr je podle mě dodnes nejbohatší a nejbarevnější hudební těleso. Proto jsem se rozhodl, že si téma vody zaslouží to nejlepší, s čím osobně dokážu pracovat. Dále jsem to doplnil o smíšený pěvecký sbor a pár sólových hlasů, protože jsem tomu chtěl dát i určitou zvukovou lidskost. Jsem vděčný, že mi tvůrci filmu nechali naprosto volné ruce a společně s podporou Ústřední hudby AČR jsme to realizovali.

**Voda není samozřejmost.
A to jsem se snažil
promítnout i do své hudby.**

